

Μνημόσυνο των θυμάτων της Γενοκτονίας του Θρακικού Ελληνισμού στην Ιερά Μητρόπολη Μαρωνείας

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Μαρωνείας και Κομοτηνής](#)

Ο [Μητροπολίτης Μαρωνείας](#) και Κομοτηνής κ. Παντελεήμων ιερούργησε, χθες, στον Ιερό Ενοριακό Ναό Αγίας Βαρβάρας Κομοτηνής και τέλεσε επιμνημόσυνη δέηση υπέρ αναπαύσεως των ψυχών πάντων των υπό των Βουλγάρων και των Νεοτούρκων αναιρεθέντων πατέρων και αδελφών Θρακών, κατά την Γενοκτονία του Θρακικού Ελληνισμού. Ομίλησε ο φοιτητής του τμήματος Ελληνικής Φιλολογίας ΔΠΘ, κ. Ραφαήλ Μπαχτσεβανίδης.

Εν συνεχεία, παρουσία τοπικών αρχών, συλλόγων και πλήθους πιστών, ανέπεμψε επιμνημόσυνη δέηση

έμπροσθεν του μνημείου των θυμάτων των διωγμών του Θρακικού Ελληνισμού, το οποίο ευρίσκεται στον αύλειο χώρο του Ιερού Ενοριακού Ναού Αγίας Βαρβάρας Κομοτηνής.

Κατόπιν μετέβη στην Ξυλαγανή όπου τέλεσε επιμνημόσυνη δέηση στο Ηρώον υπέρ αναπαύσεως των υπό των Βουλγάρων αναιρεθέντων 29 Ξυλαγανιωτών πατέρων και αδελφών.

Παρακάτω ολόκληρη η ομιλία του Ραφαήλ Μπαχτσεβανίδης:

Σεβασμιώτατε Πάτερ καί Ποιμενάρχα μας, Μητροπολίτα Μαρωνείας καί Κομοτηνής κύριε Παντελεήμων·

Ένδοξότατοι άξιωματικοί καί ύπαξιωματικοί τών Ένόπλων Δυνάμεων καί τών Σωμάτων Άσφαλείας τής πατρίδος μας·

Έντιμότατοι άρχοντες·

Τίμιο Πρεσβυτέριο, Χριστοῦ διακονία·

Άγαπητοί άδελφοί·

Ή σημερινή Κυριακή Δ' τών Νηστειών προβάλλει τὸ πρόσωπο τοῦ Άγίου Ίωάννου τοῦ Σιναΐτου, συγγραφέως τοῦ Ίεροῦ Βιβλίου τής Κλίμακος, μὲ τὸ ὁποῖο προσεγγίζεται ἡ πνευματικὴ εργασία καί πρόοδος κάθε χριστιανοῦ ὡς νοητὴ ἀνάβαση (χωρὶς νά παραβλέπονται καί οἱ άμαρτητικές άπότομες κάθοδοι) μιᾶς κλίμακας τών άρετῶν.

Πέραν ὅμως τής θεολογικῆς σπουδαιότητος της, ἡ σημερινή Κυριακή άποτελεῖ γιὰ ἑμᾶς τοὺς Θρακιῶτες ἡμέρα μνήμης καί άποδόσεως τιμῶν στοὺς προγόνους μας, καθώς συμπληρώνονται 110 χρόνια άπὸ τὴν άποφράδα ἡμέρα, κατὰ τὴν ὁποία οἱ Έλληνες τής Άνατολικῆς Θράκης βίωσαν τὴν άτίμωση, τὸν θάνατο καί τὸν ξεριζωμὸ άπὸ τὶς πατρογονικὲς τους ἑστίες.

Ήδη άπὸ τὸ 1908 μὲ τὴν ἐπικράτηση τών Νεότουρκων στὴν Όθωμανικὴ Αὐτοκρατορία σηματοδοτήθηκε μιὰ νέα φάση στὴν ἱστορία τής χώρας. Μὲ τὴν καθιέρωση τοῦ νέου καθεστῶτος ξεκίνησαν νά ἐκδηλώνονται σαφεῖς ἔθνικιστικές τάσεις ποὺ ἐπηρέασαν τὴν πολιτικὴ καί κοινωνικὴ πορεία τής ἐποχῆς καί στόχευαν στὴν ἰδεολογικὴ ὁμογενοποίηση ὥστε νά εὐδοκιμήσει ἓνα ἔθνικό κράτος. Οἱ νέες πολιτικές στόχευαν στὴν καταπίεση καὶ ἐξάλειψη ὁποιασδήποτε φυλετικῆς ὁμάδας, ποὺ θεωροῦνταν άπειλὴ γιὰ τὸν ἔθνικὸ χαρακτήρα τής Όθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας, καί επέδρασε άρνητικὰ στὴν κοινότητα τών Έλλήνων τής Θράκης.

Οἱ ἐν λόγῳ ἐνέργειες ἐντάθηκαν καί κορυφώθηκαν κατὰ τὴ διάρκεια τῶν Βαλκανικῶν Πολέμων, ὅπου χιλιάδες Ἑλληνες σκοτώθηκαν καὶ διώχτηκαν ἀπὸ τὴν Ὄθωμανικὴ Αὐτοκρατορία. Νομίζω ὅτι δέν σφάλλουμε ἱστορικά, ἐάν μιλήσουμε γιὰ σοβαρὴ ἀπόπειρα ἐθνοκάθαρσης τοῦ γεωγραφικοῦ χώρου τῆς Θράσσης γῆς.

Μετὰ τὸ τέλος τῶν Βαλκανικῶν πολέμων, τὸ 1913, ἡ κατάστασις στὰ Βαλκάνια παραμένει ἰδιαιτέρως ἐπισηφελὴ καὶ ἐπικίνδυνη. Ἡ Θράκη, ἡ ὁποία τελοῦσε ἐν μέρει ὑπὸ τὴν κατοχὴ τῆς Βουλγαρίας καὶ τῆς Τουρκίας, ἀντιμετώπιζε σημαντικὰς πολιτικὰς καὶ ἐθνικὰς ἐντάσεις. Στὴν Ἀνατολικὴ Θράκη κατοικοῦσε ἑλληνικὸς πληθυσμὸς, γεγονὸς ποὺ προκαλοῦσε ἀνησυχία στὸ καθεστὸς.

Οἱ Τοῦρκοι ἐπιθυμοῦσαν τὸν πλήρη ἐκτουρκισμὸ τῆς ἐν λόγῳ περιοχῆς, συνεργοῦσαν στὸ κλίμα ἐντασης καὶ ἀνασφάλειας, τὸ ὁποῖο ὁδήγησε χιλιάδες Ἑλληνες ἀπὸ διάφορες περιοχὲς τῆς Ἀνατολικῆς Θράκης νὰ συγκεντρωθοῦν στὶς πόλεις Ραιδεστὸ καὶ Ἡράκλεια, μὲ τὴν ἐλπίδα νὰ ἀναχωρήσουν πρὸς τὶς ἐλεύθερες περιοχὲς τῆς Ἑλλάδας. Ἀλλὰ ἀντὶ γιὰ διέξοδο στὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν ἀσφάλειαν, ἀντίκρουσαν τὸν ἐφιάλτη τῆς βίαιης καταδίωξης καὶ τοῦ θανάτου.

Στὶς 6 Ἀπριλίου τοῦ 1914, ἡμερομηνία ποὺ ἔχει μείνει χαραγμένη στὴ μνήμη μας ὡς τὸ «Μαῦρο Πάσχα τῶν Θρακῶν», οἱ διωγμοὶ καὶ οἱ θηριωδίες Βουλγάρων καὶ Τούρκων κορυφώθηκαν, ἀφήνοντας πίσω τους μιὰ πονεμένη καὶ σκοτεινὴ σελίδα στὴν ἱστορία τοῦ Θρακικοῦ Ἑλληνισμοῦ.

«Τὴ μνήμη ὅπου καὶ νὰ τὴν ἀγγίξεις πονεῖ», γράφει ὁ Σεφέρης. Πράγματι, ἡ μνήμη τέτοιων αἱματοβαμμένων γεγονότων προβάλλει πάντα ἓνα πικραμένο «γιατί» ταυτόχρονα ὅμως μᾶς συνδέει μὲ τὴν σύνολη ἱστορία τοῦ λαοῦ μας· μικροῦ, περήφανου καὶ μὲ μεγάλη θωριά. Λαοῦ ποὺ συντηρεῖται ἀπὸ τὰ ζώπυρα τῆς πίστεως καὶ τῆς φιλοπατρίας. Λαοῦ ποὺ σὲ μεγάλους κινδύνους ξεχνᾷ τὰ μικρά ποὺ τὸν διαιροῦν καὶ ἐνώνεται θαυμαστά γιὰ νὰ ὑπερνικήσῃ κάθε διαλυτικὴ προσπάθεια.

«Ἡ ἐλπίδα εἶναι ἓνας φωτεινὸς ὁδηγὸς ποὺ μᾶς καθοδηγεῖ ἀκόμα καὶ στὶς πιὸ σκοτεινὰς στιγμὰς», σημειώνει ὁ Καρυωτάκης. Αὐτὴ ἡ ἐλπίδα καταπράυνε τὸν πόνο στὶς ψυχὰς των Θρακιωτῶν. Πόνος ποὺ ἔγινε τραγούδι καὶ χορὸς, ὥστε νὰ μὴν λησμονηθεῖ στὴ λήθη τοῦ χρόνου ἡ γλυκιὰ εἰκόνα τῆς πολύπαθης πατρίδος.

Θὰ ἦταν ἀσεβῆς παράλειψη νὰ μὴ μνημονεύσουμε τὸ Ἀνατολικορωμυλιώτικο σουμπέτι «Μαῦρο μου Χελιδόνι», ἓνα τραγούδι, ἐρμηνευμένο ἀπὸ τὸν αἰμίμηστο Χρόνη Ἀηδονίδη, τὸ ὁποῖο δημιουργεῖ ρίγη συγκίνησης, μιᾶς καὶ ἀναφέρεται στὸ ξεριζωμὸ τῶν Ἑλλήνων τῆς Ἀνατολικῆς Θράκης .

«Μαῦρο μου χελιδόνι ἀπὸ τὴν Ἀραπιά ἄσπρο μου περιστέρι ἀπὸ τὸν τόπο μου. Ἐσεῖς ψηλὰ πετᾶτε, γιὰ χαμηλώσετε κι ἀνοῖξετε τὰ φτερά σας κι τα φτιρούδια σας Νὰ γράψω ἓνα γράμμα κι μιὰ ψηλὴ γραφὴ στὴ μάνα μ' κι στ' ἀδέρφια μ' καὶ στὴν ἀγάπη μου».

Οἱ Ἕλληνες, γιὰ νὰ πᾶνε μπροστά, πρέπει νὰ κοιτάζουν πίσω, παροτρύνει πολὺ σοφὰ ὁ ἱστορικός Δημήτριος Καμπούρογλου. Μελετῶντας τὶς πτυχὲς τοῦ παρελθόντος, ἀναγνωρίζουμε τὸ ποιόν τῶν προγόνων μας. Ἄνθρωποι ἀπλοῖ, ὀτρηροί, συνάμα σπουδαῖοι, καθὼς κατάφεραν ἐκ νέου νὰ ὀρθοποδήσουν δημιουργῶντας ἓνα καλύτερο αὔριο γιὰ τοὺς ἴδιους ἀλλὰ καὶ γιὰ τὶς μελλοντικὲς γενιές· ἔχοντας πυξίδα τὴν ἀγάπη τους γιὰ τὴν οἰκογένεια, φάρο τὸν Χριστὸ καὶ λιμάνι τὴν πατρίδα.

110 χρόνια μετὰ, ὁ Ἑλληνισμὸς ἀντιμετωπίζει νέες προκλήσεις. Προβάλλονται ἐνδογενεῖς καὶ ἐξωγενεῖς ἀλλοτριωτικὲς προκλιτικὲς καταστάσεις. Θεσμοὶ δομικοὶ σέ κάθε κοινωνία, ὅπως ἡ πατρίδα, ἡ θρησκεία καὶ ἡ οἰκογένεια, στοχοποιοῦνται καὶ ὑπονομεύονται. Στὸ βωμὸ τῆς μετανεωτερικότητος θεμελιώδεις πολιτισμικὲς ἀξίες ὑπόκεινται σέ ἐρμηνευτικὲς ἀλλαγὲς πού πόρρω ἀπέχουν ἀπὸ τὰ ιδεώδη τῶν προγόνων μας. Μιλοῦμε δῆθεν γιὰ ἐξέλιξη καὶ πρόοδο. Ὅμως ἡ πρόοδος συντελεῖται πάνω στό ἔδαφος τῶν ἀπαράγραπτων ιδεῶν καὶ ἰδανικῶν ἐνός λαοῦ. Ὅταν διαγράφεις ὑποτιμητικὰ τὸ παρελθόν, κονταίνει ἡ προοπτικὴ ἐνός εὐοίωνου μέλλοντος.

Εὐτυχῶς, οἱ Ἕλληνες διαθέτουμε μιὰ ἀναλλοίωτη ἱστορικὴ μνήμη, μιὰ ἀπαράβλητη ἱερὴ παράδοση, τὶς ὁποῖες ὀφείλουμε νὰ μεταλαμπαδεύσουμε στίς ἐπόμενες γενιές τῶν Θρακιωτῶν. Μὲ αὐτὴν τὴν ἰδιότυπη ζῶσα κληρονομιά μπορούμε νὰ σταθοῦμε ἐνωμένοι στίς δυσκολίες τοῦ παρόντος καὶ στὴν ἀβεβαιότητα τοῦ μέλλοντος.

Προφανῶς τὸ καθῆκον νὰ τιμοῦμε τοὺς ἥρωές μας δέν περιορίζεται σέ ἓνα μνημόσυνο εἴτε στὴν κατάθεση ἐνός δάφνινου στεφανιοῦ στὴ μνήμη τους. Συγκεφαλαιώνεται μὲ τὴν ἐκούσια ἀνάληψη τῆς πνευματικῆς παρουσίας τὴν ὁποία μᾶς ἐμπιστεύτηκαν.

Ἡ Θράκη ἐκτὸς ἀπὸ νευραλγικὴ περιοχὴ εἶναι γῆ τῶν πατέρων μας. Εἶναι ἡ πατρίδα μας καὶ ὁ τόπος πού θὰ γεννήσουμε τὰ παιδιὰ μας. Ἀποτελεῖ ἐπιβεβλημένη

ύποχρέωσή μας, λοιπόν, νὰ τὴ διατηρήσουμε Ἑλληνικὴ καὶ Ὁρθόδοξη στέλνοντας μήνυμα στὶς εὐφάνταστες ἑτερόκλητες κρατικὲς ὀντότητες ποὺ ἀμφισβητοῦν τὴν ἔθνικὴ καὶ θρησκευτικὴ μας ὑπεροχὴ, δίνοντας ἀγῶνα κατὰ τῶν κενῶν δαιμονίων τῆς ἐποχῆς μας, ὥστε ὅλοι ἐκεῖνοι ποὺ ἀδίκως καὶ μαρτυρικῶς θυσιάστηκαν νὰ συναριθμοῦνται μετὰ Ἀγίων καὶ Δικαίων, μιᾶς καὶ ἡ θυσία τους ὑπῆρξε ἀρωγὸς γιὰ τὴ διασφάλιση τῆς ἐθνωνυμικῆς καὶ δογματικῆς μας ὑπόστασης, νὰ ζοῦν αἰωνίως στὴν ἀναστημένη μνήμη τοῦ Γένους μας.

Καλὴ Ἀνάσταση καὶ σέ μᾶς ἀδελφοί! Ὁ Θεὸς μαζί μας!

